

A felszólalás a helyi önkormányzat közgyűlésén, napirend előtt történt, és mint ilyen beletartozik a közgyűlés ügykörébe. Következésképpen az erről tudósító sajtót – ha a tudósítás tartalmilag megfelel a felszólalásnak – nem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége.

Alkalmazott jogszabályok: Ptk.79.§-a PK.14.sz.állásfoglalás I.pont

Győri Ítéltábla :Pf.I.20.235/2006/3.szám

A megyei bíróság a sajtóhelyreigazítási perben hozott ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest, az állam javára 21.000 Ft feljegyzett illetéknek az alperes javára 21.000 Ft perköltségnek a megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette: a perben mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alperes által szerkesztett napilapban megjelent, a felperes által kifogásolt írás valóság-hű tudósítás-e a 2006.április 26-i önkormányzati képviselőtestületi ülésről.

A felperes által sérelmezett „A városatya bizonyítottan illegálisan helyezett el hulladékot a település határában” szövegrész szó szerinti megfogalmazásban ugyan nem szerepelt D. T. felszólalásában, de egyébként a képviselő a felperes által kifogásolt állításnak minden egyes elemét előadta a felszólalásban. Az újságcikk ezért tartalmilag nem tért el a napirend előtti felszólalás tartalmától. Erre tekintettel pedig az alperes részéről a keretes írás tartalmát illetően nem valósult meg jogsértés. Ugyanígy nem kifogásolható a „Szemetelő városatya” cím sem, tekintettel arra, hogy a napirend előtti felszólalás egésze éppen a cím szerinti problémával foglalkozott.

A tanúvallomások és a csatolt iratok alapján tényként látta megállapíthatónak, hogy a kérdéses hulladékkupacban fellelhetőek voltak a felperesi család iratai is. A képaláírás nem nevesíti, hogy hány darab iratról van szó, a többszámaban tett megfogalmazás ténybelileg megfelel annak, hogy a csatolt iratok között kettő darab olyan is fellelhető, amely névszerint is összefüggésbe hozható a felperes családjával. A felperes vitatta, hogy az iratokat a fotó szerinti hulladékkupacban találták volna meg, ezzel kapcsolatban a megyei bíróság azonban elfogadta a meghallgatott tanú vallomását. Ugyanígy vitatott volt a felperes részéről az is, hogy az újságcikkben közölt fénykép ugyanerről a perbeli hulladékkupacról készült-e, ezzel kapcsolatban a megyei bíróság szintén a tanú vallomását fogadta el, mely szerint mind a perbeli fotó, mint a 4/A/3.szám alatti fotó egyazon alkalommal ugyanazon hulladékról készült. Ebből következően nem valótlan tényállítás az az alperes részéről, hogy a felperes családjának iratai is megtalálhatók voltak a kidobott szemetes zsákban.

A megyei bíróság összefüggésében is vizsgálta a képalírást és a keretes írást. E vonatkozásban azt állapította meg, hogy az alperes az önkormányzati képviselőtestületen elhangzottakhoz képest minősítette az általa leközölt fotót. Azt olyan bizonyítékként nevesítette, amely alátámasztja D. T. által előadottakat. Ezzel valóban arra utalt, hogy a szemét elhelyezése a felperes személyével összefüggésbe hozható, illetőleg, hogy a hulladék a felperes háztartásából került ki.

A tanú vallomása alapján azonban a megyei bíróság azt is megállapíthatónak látta, hogy a felperes házastársa már az alperesi újságcikk megjelenése előtt el kívánta vinni az erdészettől a tanú és munkatársa által összegyűjtött hulladékot és úgy nyilatkozott, hogy hajlandó akár büntetést is fizetni. E vallomást a felperes nem vitatta, mindössze arra hivatkozott, hogy a korábbi, a J.-i Napló márciusi számában megjelent olvasói levélre tekintettel valószínűsíthető, hogy a felperes házastársa akár oly módon is hajlandó volt büntetést fizetni, „eltüntetni” a hulladékot, hogy valójában nem volt hozzá köze.

A felperesi képviselő által megfogalmazott valószínűsítést azonban semmilyen konkrét tény, körülmény nem támasztotta alá. A 4/A/5. alatt csatolt a J.-i Televízió adását tartalmazó írás szerint maga a felperes sem zárta ki elvileg, hogy az ő háztartásából származik a perbeli szemét. A 4/A/4. alatti olvasói levél nem nevesített meg önkormányzati képviselőt, D. T. felszólalásából éppen az állapítható meg, hogy a 2006.április 26-i ülést megelőzően J. közvéleményét foglalkoztatta a Hanságfalvi úton talált hulladék, de azt a közvélemény egyértelműen nem tudta egy konkrét személlyel összefüggésbe hozni. Erre tekintettel a bíróság a felperes előadását nem fogadta el.

A fentiek alapján a megyei bíróság álláspontja az volt, hogy sem a fotó alatti szöveg, sem a keretes írás nem tartalmaz olyan valótlán tényállítást a felperes személyével kapcsolatban, amelyért az alperes a Ptk.79.§-a alapján felelősséggel tartozna. A kifogásolt sajtóközlemények sem önmagukban, sem összefüggésükben értékelve az alperes részéről jogsértést nem valósítottak meg.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett annak megváltoztatása, keresetének történő helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az EBH.2001. 407.számú elvi határozat szerint csak a hatósági szervek hatáskörébe tartozó eljárásokról az eljárásokban beterjesztett indítványokról, javaslatokról tudósító sajtót nem terheli az eljárás tárgyát illetően a valóság bizonyításának kötelezettsége.

Az alperesi cikk viszont nem tekinthető a „helyi önkormányzatok hatáskörébe tartozó eljárásokban beterjesztett indítványokról” szóló tudósításnak.

Az a kijelentés, hogy a felperes helyezte volna el illegálisan a hulladékot egyrészt nem felel meg a valóságnak, másrészt nem bizonyított, szabálysértési eljárás az ügyben nem indult, szabálysértés elkövetésének tényét jogerősen megállapító határozat nem született.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat helyesen, okszerűen, összességükben a Pp.206.§-ának megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéssel és indokolásával is az ítéltábla teljes körűen egyért.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel kiemeli az ítéltábla, hogy a felszólalás a helyi önkormányzat közgyűlésén, napirend előtt történt, és mint ilyen beletartozik a közgyűlés ügykörébe. Következésképpen az erről tudósító sajtót – ha a tudósítás tartalmilag megfelel a felszólalásnak, és jelen esetben erről van szó – nem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége, nem vonatkoztatható rá a PK.14.sz. állásfoglalás I.pontja.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében helybenhagyta.